

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΕUIPO

Δικαιούχος του επίδικου υποδείγματος: Ο προσφεύγων

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Διεθνής καταχώριση του σχεδίου ή υποδείγματος «Ανάγλυφο σχέδιο απεικονίζον παραλία με βότσαλα» με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Υπ' αριθ. DM/072198-0001 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΕUIPO της 26ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 2619/2014-3

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΕUIPO στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας της προσφυγής και της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας καθώς και της ενώπιον του ΕUIPO διαδικασίας ακυρώσεως.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Μαΐου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2016 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-3/15, Frieberger και Vallin κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-232/16 P)

(2016/C 243/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid και G. Gattinara)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Βέλγιο) και Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Βέλγιο)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 2ας Μαρτίου 2016 στην υπόθεση F-3/15, Frieberger και Vallin κατά Επιτροπής, στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε βάσιμο τον τέταρτο λόγο της προσφυγής,
- όσον αφορά την πρωτόδικη διαδικασία, στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε την υπόθεση ώριμη προς εκδίκαση, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη και να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα,
- όσον αφορά την ανααιρετική διαδικασία, να υποχρεώσει κάθε διάδικο να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε σχετικά με τη διαδικασία αυτή.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραμόρφωση των πρωτοδικώς προβληθέντων επιχειρημάτων καθώς και από παράβαση της απαγορεύσεως αποφάνσεως *ultra petita*.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 26, παράγραφος 5, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Μαΐου 2016 ο José Luis Ruiz Molina κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2016 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-60/15, Ruiz Molina κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Ισπανία) (εκπρόσωποι: N. Lhoëst και S. Michiels, avocats)

Αναιρεσίβλητο: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 2ας Μαρτίου 2016 στην υπόθεση F-60/15·
- να καταδικάσει το αναιρεσίβλητο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης όσο και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς του, ο αναιρεσείων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, πρώτο εδάφιο, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του δεδικασμένου που προκύπτει από την απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, Bennett κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ, F-102/09, EU:F:2011:138.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (EE 1999, L 175, σ. 43) η οποία υλοποίησε τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 μεταξύ διεπαγγελματικών οργανώσεων γενικού χαρακτήρα, καθώς και από παράβαση των παγίων αρχών και προτύπων του διεθνούς κοινωνικού δικαίου σχετικά με τη σταθερότητα της απασχόλησης.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πλημμελή αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.